

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsen afløser den gældende bestemmelse i § 10 i lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren. Med bestemmelsen præciseres det, at der som udgangspunkt skal fastsættes maksimalpriser for samtlige forsyningspligtgydelser, medmindre disse forudsættes stillet gratis til rådighed, jf. stk. 2.

Ved maksimalpriser forstås den listeprijs, man som bruger maksimalt kan blive pålagt at betale for forsyningspligtgydelser eller for delelementer heraf, uanset hvor i landet man bor.

I medfør af bestemmelsen er det Telestyrelsen, der fastsætter maksimalpriser for de enkelte forsyningspligtudbydere. Fastsættelsen sker på baggrund af forslag fra forsyningspligtudbyderen. Bestemmelsen indeholder samtidig, i lighed med den gældende bestemmelse, en præcisering af, at Telestyrelsen med henvisning til de i stk. 3-5 fastsatte regler kan stille krav om lavere maksimalpriser end de af forsyningspligtudbyderen foreslåede.

Ud over udbudet af forsyningspligtgydelser til de kunder, der anmoder herom, kan forsyningspligtudbyderen, i konkurrence med de øvrige markedsaktører, tilbyde telefonabonnementer eller andre abonnementer, herunder en eller flere skræddersyede ydelser til mindre kundegrupper, der svarer til forsyningspligtgydelserne eller evt. udgør en udbygning af disse, til priser, der er fastsat i konkurrence med de øvrige markedsaktørers priser, uden bindinger m.h.t. prisniveau, rabatstruktur m.v. Forsyningspligtudbyderens udbud af sådanne skræddersyede tjenester skal regnskabsmæssigt udskilles fra selskabets forsyningspligtaktiviteter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar om ONP-vilkår for taletelefontjenester og om udbud af forsyningspligtgydelser på teleområdet under konkurrenceforhold (EF-Tidende 1998 nr. L101, s. 24). Direktivet stiller krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at alle brugere, uanset hvor de geografisk befinder sig, har mulighed for at få adgang til de tjenester, der er nævnt i kapitel II i direktiv 98/10, til overkommelige priser under hensyn til særlige nationale forhold.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer, at nødopkald, der foretages via radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester, skal stilles gratis til rådighed for slutbrugere af forsyningspligtudbyderen.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og udgør en lovfæstelse af den gældende bekendtgørelsesregulering, der fastslår at Telestyrelsen ikke kan stille krav om indførelse af maksimalpriser for ISDN-tjenester eller tjenester med minimum samme grundlæggende funktioner, der ikke samlet set dækker omkostningerne ved tilvejebringelse heraf. Det samme gælder prisreguleringen af faste kredsløb til slutbrugere i det omfang, prisreguleringen heraf sker i medfør af regler fastsat efter stk. 5 og stk. 7. Baggrunden for bestemmelsen er, at der i henhold til EU-reguleringen ikke er mulighed for at fastsætte regler om refusion af et evt. underskud hos forsyningspligtselskabet via sektorfinansiering, for så vidt angår de nævnte tjenester. Så længe prisreguleringen af faste kredsløb sker som en integreret del af prisreguleringen af samtrafikprodukter, finder reglen ikke anvendelse på denne forsyningspligtgydelse.

Til stk. 4

Bestemmelsen er ny og bemyndiger forskningsministeren til helt eller delvist at undtage forsyningspligtgydelser som nævnt i § 16, stk. 2, nr. 1, 2, 4 og 5, eller delelementer heraf fra fortsat maksimalprisregulering.

Dette kan for eksempel ske ved, at der ikke længere fastsættes maksimalpriser for de pågældende forsyningspligtgydelser. Priserne for de pågældende forsyningspligtgydelser vil herefter alene være reguleret efter konkurrenceloven.

Bestemmelsen giver både mulighed for helt at undtage specifikke forsyningspligtgydelser eller delelementer heraf fra maksimalprisreguleringen og til at foretage en delvis undtagelse fra maksimalprisreguleringen. En fuldstændig undtagelse fra prisregulering ville indebære, at priserne for de pågældende forsyningspligtgydelser herefter alene ville være reguleret efter konkurrenceloven, med de muligheder denne indeholder for at gribe ind overfor prissætninger, der udgør en overtrædelse af denne lov.

En delvis undtagelse kunne eksempelvis indebære, at der fortsat blev stillet krav om fastsættelse af omkostningsbaserede maksimalpriser for de pågældende forsyningspligtgydelser, men at der ikke blev stillet krav om løbende realprisfald, eventuelt kombineret med et prisloft, der hindrede prisstigninger. En anden mulighed ville være en regulering, der alene bestod af et prisloft, der hindrede prisstigninger.

Der kan også være tale om, at delelementer af en forsyningspligtgydelse, herunder f.eks. opkald til udlandet, opkald til mobilnet, oprettelses- og abonnements-